

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **GELP s.r.o.**, se sídlem Revoluční 1082/8, Praha 1, zast. Mgr. Petrem Konečným, advokátem se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 525/15, Praha 1, na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 1. 2022, č. j. 3 A 85/2021-103,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 1. 2022, č. j. 3 A 85/2021-103, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně je provozovatelkou hazardních her v herních prostorech. Dle povinnosti stanovené v § 100 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“), měla složenou kauci formou bankovní záruky. Dle jejího žalobního tvrzení měl žalovaný tuto kauci neoprávněně blokovat, což se projevilo tak, že jejím žádostem o vydání povolení k umístění herního prostoru (tj. herny nebo kasina) dle § 98 téhož zákona obecní úřady nevyhověly s odůvodněním, že z příslušného informačního systému vyplývá problém „*s kaucí na straně provozovatele* [zde žalobkyně]“, ačkoliv složila kauci v maximální možné výši 50 000 000 Kč.

[2] Tuto nemožnost využít složenou kauci (v žalobě označovanou jako blokaci kauce) považovala žalobkyně za nezákonný zásah žalovaného, proto u městského soudu požadovala deklaraci jeho nezákonnosti. Ten žalobu zamítl s tím, že žalovaný kauci

neblokoval, ale použil její část na uhrazení nedoplatku na dani z hazardních her žalobkyně, a to zákonným způsobem.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá výše označený rozsudek městského soudu kasační stížností, na základě kterého požaduje napadený rozsudek zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatelka namítá, že existence nedoplatku na dani, na čemž městský soud postavil svůj závěr, je v projednávané věci irelevantní. Stěžovatelka složila kauci v maximální možné výši záměrně, neboť při podávání žádostí o umístění herního prostoru nemusí pokaždé řešit navyšování složené kauce a tím prodlužovat řízení. Za nesprávný pak považuje i závěr soudu o počítání lhůt pro vypořádání kauce. Dle jejího názoru přistoupil žalovaný k použití kauce až po uplynutí 6ti měsíční zákonné lhůty po pravomocném zrušení povolení k umístění herních prostorů, čímž se městský soud nedostatečně zabýval.

[5] Dále městskému soudu vyčítá, že k její žalobě přistoupil jako k přezkumu rozhodnutí žalovaného ohledně použití kauce a nikoliv přezkumu postupu žalovaného ještě před vydáním rozhodnutí spočívajícího právě v blokaci kauce. Pokud však zvolil tento postup, měl se vypořádat i s namítanou nicotností rozhodnutí.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření obecně odkázal na své vyjádření k žalobě. Následně uvádí, že jeho postup byl v mezích zákona a zachoval i lhůtu, kterou nadto považuje za pořádkovou. Zároveň uvádí, že městský soud rozhodl v mezích podané žaloby. Jelikož stěžovatelka napadala postup předcházející vydání rozhodnutí o použití kauce, musel soud přezkoumat i toto rozhodnutí. Argumentaci stěžovatelky, že až do okamžiku vydání rozhodnutí o použití kauce jí měla být nadále vydávána nová povolení k umístění herního prostoru, považuje za nelogický. Po dobu zjišťování existence nedoplatků nemůže dojít k vydávání těchto rozhodnutí, jelikož by došlo ke znemožnění úhrady případných nedoplatků. Kasační stížnost tak navrhuje zamítnout.

[7] V replice stěžovatelka uvádí, že daňová bezdlužnost není podmínkou pro vydání povolení k umístění herního prostoru. Zároveň poukazuje na to, že celá daň z hazardních her byla k rozhodnému dni před splatností, neboť správce daně rozhodl o posečkání úhrady daně pro nepříznivé dopady opatření souvisejících s covid-19 na podnikání stěžovatelky. I kdyby tak daňová bezdlužnost byla podmínkou, stěžovatelka neměla žádný nedoplatek na dani z hazardních her a na své povinnosti tak nerezignovala. Dle stěžovatelky je nutné při nakládání s kaucí využít vždy pouze její poměrnou část vzhledem k počtu zrušených či zaniklých povolení, a nikoliv celou. Závěrem nesouhlasí ani s výpočtem lhůty pro použití kauce předloženým žalovaným.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je projednatelná. Následně přezkoumal rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti, namítaných

pokračování

důvodů, včetně důvodů, ke kterým přihlíží z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

[9] Kasační stížnost je důvodná.

[10] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se stěžovatelkou, že městský soud přistoupil k vypořádání její žaloby nesprávně. Hlavním předmětem sporu není, zda žalovaný použil kauci podle § 100a zákona o hazardních hrách zákonným způsobem, ale nemožnost stěžovatelky získat nová povolení k umístění herního prostoru pro „problémy s kaucí“ na její straně ještě před použitím kaucí, které měly vyplývat z informačního systému.

[11] Pro řádné vymezení stěžovatelkou namítaného zásahu je nutné se zaměřit na plynutí času. V projednávaném případě mělo poslední rozhodnutí o zrušení herního prostoru nabýt právní moci dne 31. 3. 2021. Následně stěžovatelka dle svého tvrzení chtěla znovuobnovit svoji podnikatelskou činnost, a tak požádala o nová povolení k umístění herního prostoru. Dne 3. 6. 2021 měla od příslušných obecních úřadů obdržet sdělení o nemožnosti vyhovět těmto žádostem, a to kvůli problémům s kaucí ze strany žalovaného, jejíž složení je podmínkou pro vyhovění její žádosti [§ 98 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách].

[12] Právě v tom je stěžovatelkou spatřován nezákonný zásah. Městský soud se ovšem zabýval zejména až následným vývojem, kdy Specializovaný finanční úřad dne 8. 7. 2021 sdělil žalovanému existenci daňového nedoplatku, na základě kterého dne 16. 7. 2021 vyzval banku poskytující bankovní záruku k uhrazení nedoplatku podle § 100a odst. 3 písm. b) zákona o hazardních hrách, k čemuž i následně došlo. Žalobu tak řádně nevypořádal.

[13] Kasační soud ovšem dodává, že sám právní zástupce stěžovatelky na ústním jednání před městským soudem mohl přispět k rozostření hlavního předmětu sporu, když ve svém závěrečném návrhu důvodnost žaloby opíral nejen o blokaci kaucí před vydáním rozhodnutí o použití kaucí, ale i o nezákonnost samotného použití kaucí. Nicméně z podané žaloby, kasační stížnosti i zmíněného závěrečného návrhu vyplývá, že stěžovatelka spatřovala nezákonný zásah tak, jak je popsáno výše (odst. [10] tohoto rozsudku).

[14] Za tohoto stavu shledal Nejvyšší správní soud vypořádání ostatních námitek stěžovatelky předčasným, a proto se jimi nezabýval.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] V dalším řízení se tak městský soud zaměří na to, zda stěžovatelkou namítaná nemožnost použití složené kaucí, což se mělo projevit v nemožnosti získat povolení k umístění herního prostoru a k čemuž mělo dojít ještě před použitím části kaucí k uhrazení nedoplatku na dani z hazardních her žalovaným, je nezákonným zásahem žalovaného či nikoliv.

[16] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto rozsudek městského soudu zrušil (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je městský

soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu zde uvedeným (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[17] O náhradě nákladů řízení rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3, věta první, s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2022

JUDr. Radan Malík
předseda senátu